

[Abel.]

relse på ca. 10 mia kr. og derved en nedsættelse af den direkte beskatning. Man nåede aldrig så langt, men enhver ved, at vi var villige til at prøve på at skaffe de sidste milliarder hjem ved at foretage en forhøjelse af de indirekte skatter gennem en momsforhøjelse. Derved ville vi sikre, at den enkelte forbruger, den enkelte borger herhjemme frit kunne vælge, hvor meget han ville betale i skat.

Momsen er — og det tror jeg mange er enige med os i — en udmærket regulator. Man kan sænke den i dårlige konjunktursituationer og forhøje den i bedre situationer, hvor man har behov for at få et forhøjet provenu.

Vi er tilhængere af, at man forsøger at nå frem til en forhøjelse af bundgrænsen, men vi er også så realistisk indstillet, at vi kan se, at det konkrete forslag sandsynligvis ikke kan gennemføres umiddelbart. Vi vil imidlertid gerne i udvalget diskutere den mere langsigtede løsning, som kan sikre en forhøjelse af dette bundfradrag, netop på baggrund af de ting, jeg nævnte i min indledning.

Steen Folke (VS):

I mit indlæg om SF's lovforslag til ny indkomstbeskatning kom jeg med en hel del principielle betragtninger, der også kan gælde som baggrund for de få bemærkninger, jeg vil knytte til dette lovforslag fra fremskridtspartiet.

Jeg gjorde bl. a. rede for, hvordan der i forbindelse med det voksende skattetryk er vokset en slags bevægelse frem, som også har omfattet lønarbejdere i stort tal, som har sagt: nu kan det være nok. Jeg gjorde rede for, at jeg ikke mener, at man entydigt kan betegne den form for reaktion som reaktionær.

Det er naturligvis beklageligt, at det er fremskridtspartiet med dette partis i det hele taget reaktionære politik, som har kunnet opsamle denne bevægelse i første omgang, og det er klart, at et lovforslag som

det, der foreligger for os her, må ses i sammenhæng med hele fremskridtspartiets politik.

Hovedproblemet er, at de skattelettelser, som ville blive afstedkommet ved gennemførelse af dette forslag, uundgåeligt ville føre til besparelser og nedskæringer på uddannelsesområdet, på det sociale område, på en lang række andre områder, føre til besparelser og nedskæringer, som lige præcis ville være vendt imod lønarbejderne. Det var ikke andre former for statsudgifter, disse besparelser ville gå ud over. Med hensyn til militærudgifter har vi jo senest hørt, at fremskridtspartiet er uhyre positivt over for det danske militær, og der er en lang række andre statslige besparelsesområder, man kunne tænke sig, men som man dels ikke kan tænke sig at fremskridtspartiet vil medvirke til, dels i det hele taget ikke rigtig kan tænke sig at dette folketing vil medvirke til. Jeg mener altså, man må se forslaget om en forhøjelse af bundgrænsen i sammenhæng med de statslige nedskæringer, som det ville afstedkomme.

Dernæst vil jeg bare sige, at selve forhøjelsen af den skattefrie bundgrænse naturligvis reducerer skattebetalingen for de lavest lønnede, for dem med de laveste indkomster, hvilket har mit partis sympati. Men jeg vil på den anden side pege på, at hvis det er det eneste, man ændrer ved det nuværende skattesystem, vil denne forhøjelse af bundgrænsen i særlig grad komme de velstillede til gode, fordi marginalskatteprocenten som bekendt vokser med den skattepligtige indkomst, og det er en anden grund til at nære betænkelighed ved det af fremskridtspartiet fremsatte lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Glistrup*) (FP):

Så har vi da igen oplevet en af disse deprimerende førstebehandlinger, hvor man simpelt hen bare står og slår løs på et forslag, simpelt hen fordi man ikke har sat sig ind i det, og man får hele vejen igennem den melodi kørt, som både gjaldt for hr. Kamp-